

Вредне Зуске кућни буџет држе спремањем престоничких станова

03.12.2017 • 09:28 > 09:29

Извор: Dnevnik.rs

КОВАЧИЦА: Сваког јутра из јужнобанатских места Ковачице и Падине више стотина жена путује у Београд где као кућне помоћнице спремају куће и станове, а до вечери се враћају својим домовима са зарађеним дневницама.

Фото: Dnevnik.rs

У престоном Београду вредне Словакиње које су постале незаменљиве у кућним пословима, популарно их зову “Зуске”, због тога што се у Падини и Ковачици некада готово свака друга жена звала Зузана.

Тежан живот и недостатак посла у овим местима допринели су стварању традиције, да вредне, педантне, поуздане и марљиве “Зуске” раде у српској престоници више од пола века. Нема поузданих података колико их ради овог солидно плаћеног посла иде за Београд, али требало је времена да се стекне поверење и добију препоруке да уђу у многе домове Београђана.

Међутим, поуздан је податак да "Зуске" сваког јутра попуне свих 13 аутобуса који се из Падине, преко Ковачице, упуте у Београд, а то је према проценама које смо чули од челника ковачичке општине њих око 650, на шта треба додати један број који путују у сопственој режији аутомобилима или комби превозом.

Поред тога многе одлазе да пазе старије Београђане па тамо борави на смену недељу или две. За недељу дана таквог ангажмана уз смештај и храну зарађује се 150 евра, или 300 евра за пола месеца, па се смењују са другим женама. Оне што иду да спремају сатница им је 400 до 500 динара, тако да зараде 2.500 до 3.000 динара дневно, а поврх тога неки домаћини задовољни њиховим учинком, додатно им дају и новац за путни трошак.

Од зарада у престоници, према уверавању житеља Ковачице и Падине, држи се стабилност кућних буџета и животни стандард ових породица. Јер, да није тих послова које у Београду обавља армија "Зуски" и пара које зараде, ко зна како би се преживљавало. Ради спремања станова по Београду одлазе жене разне животних доби и квалификација, од домаћица па до оних са факултетским дипломама и пензионерки.

„Тешко се живи као и свуда, али онима који хоће да раде ништа није тешко. Ево, ја имам две ћерке, једна је професор биологије и хемије, тренутно на дужности директорке у Основној школи, друга је полицајка у униформи, ради свој посао, баш сада је звала ко зна када ће доћи, имају пуно посла и свој живот“, вели Ева Бабињец из Ковачице.. Немам Додаје да нема велику пензију, јер је стекла са 20 година стажа у Угоститељском предузећу "Банат" у Ковачици, али већ 24 године иде у Београд где ради по кућама.

„Тамо радимо за дневницу и то нам је значајан извор прихода. Радимо по шест-седам сати дневно на спремању кућа и станова: чистимо, пегламо, перемо прозоре, старијим људима и кувамо, све што од нас домаћини захтевају“, каже Ева

Аутобуси приватних превозника из Падине и Ковачице према Београду, који је удаљен око 50 километара, крећу од пет сати ујутро на сваких 20 минут. У њима су већином жене које иду да спремају и тек по који мушкарац, који се према Панчеву и Београду упуту другим послом. Распитивали смо се, какав је тај посао „Зуски“, које кажу да су више од обичних спремачица и више воле да кажу да су бединерке.

„Чисте се станови и куће, перу прозори, пегла, кува, ради се све што нам нареду. Не идемо сваки дан код исте породице, него имамо један круг. Раније сам одлазила сваки дан, а сада само три пута недељно, увек код друге породице. Идем у исте куће код којих сам кренула да радим пре скоро четврт века, од 1993. године, а дешава се већ да се тај број, на жалост, сада већ и смањује ако неко од оних код којих одлазим умре“, прича Ева Бабињец.

Наша саговорница додаје, да када се „Зуске“ као кућне помоћнице ухватају код породице у којој спремају, примају их као члана породице.

Ради спремања станова по Београду одлазе жене разне животних доби и квалификација, од домаћица па до оних са факултетским дипломама и пензионерки

„Где год идем да спремам, имам кључеве, дођем када дођем, знам шта треба да урадим и враћам се када завршим кућне послове. Већ сам у годинама, али тако раде и младе жене, које су кренуле у овај

посао. Домаћини имају пуно поверење, да није тако, не би нам остављали кључеве. Има породица где их и не видим. Уђем сама, знам шта треба да радим, они ми оставе новац, а када завршим идем кући. Ја више не радим на сатницу него за дневницу, а оне које раде на сат, толика им је зарада. За Београд одлазим понедељком, средом и петком, и за свој посао имам солидну дневницу. Имам искуства у овом послу, у годинама сам и не могу да радим на сат као ове млађе. Посао почињем од осам сати, не морам да журим, важно је да квалитетно одрадим очекивани посао да су домаћини задовољни“, објашњава Ева.

За Београд је раније одлазила и Ана Шипицки, али сада издаје собе и у свом преноћишту прима и испраћа госте у Ковачици, тако да има довољно посла на спремању код куће.

„Ишла сам 16 година да спремам по Београду, исто као што иду Ева и друге жене из нашег краја, али године учине своје. Пошто ми је муж умро остала сам сама, тако да имам шта да радим и код куће. То је исти или сличан посао, нема ту разлике. Жене које одлазе да спремају београдске куће и станове раде као код своје куће“, каже Ана.

Аутобуска карта из Ковачице до Београда стаје у једном правцу 230 динара, што је у односу на цену превоза на другим линијама сличне раздаљине од око 50 километара знатно јефтиније, томе треба додати и трошкове градске бус-плус карте, без које се не може стићи до одредишта. Приватни превозници возе по конкурентној цени, јер су аутобуси пуни, тако да је женама исплативије него да иду у својој режији. Да нема жена које иду да спремају, како смо чили, не би постојали ни превозници, јер житељи многих места из околине не могу се баш похвалити да имају толико линија за Београд.

„Када сам ја некада кренула да спремам у Београд се путовало возом, али сада је аутобусом zgodније. Железничка станица је далеко на крај Ковачице, па се до ње морало бициклом, а за то време док сам путовала возом, три бицикла су ми украдена. Бицикл нам је у локалу главно превозно средство, а добро нам у овим годинама дође и као рекреација“, каже Ана Шипицки.

Текст и фото: Милорад Митровић

Тагови: [ковачица](#) [словаци](#)

03.12.2017 • 09:28 > 09:29

Извор: Dnevnik.rs

Više sa weba

